

større Partier til Skade for de mindre bemidlede? Et saadant Forhold ønskede vi afværget, og jeg mener, det maatte være den højtærede Ministers Pligt overfor os at fremkomme med et Forslag, der kunde afværge det, i Stedet for at komme og forlange, at vi i Løbet af en Time ud i det blaa skulde vedtage et Forslag om en Bevilling paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det maa selvfølgelig være vor Opgave at vaage over, at en saadan Foranstaltning kommer alle til gode, og derfor gentager jeg det Spørgsmaal, som jeg før rettede til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge): Hvad forhindrer de velhavende i at købe op? Det ærede Medlem undlod at svare — der er jo heller ikke noget, der forhindrer det — og nøjedes med at henvise til, at den højtærede Minister i saa Fald hurtigst muligt vilde have foretaget Ændringer ved den foreløbige Smørordning. Det forekommer imidlertid mig, at vi maa have en lidt mere udførlig Redegørelse, før vi binder os til en saadan Bevilling. Det mindste, vi kan kræve, er dog fuld og klar Oplysning om, hvad det er, vi skal gaa med til. Det er at tage lidt halsbrækkende paa det at kræve, at vi i Løbet af en Times Tid skal give Svar paa et saadant Spørgsmaal.

Iudenrigsministeren (Rode): Da dette Forhold er blevet draget frem af et Par Medlemmer, synes jeg, det vil være rigtigt, at ogsaa jeg gør en Bemærkning om det. Jeg tror af de Udtalelser, det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) har fremsat, at turde slutte, at den Oplysning om Sagens Stilling, som han har faaet, ikke er fyldestgørende. Forholdet har, som ærede Medlemmer vil vide, været dette, at Uge for Uge har den Stigning i Smørprisen, som er foregaaet ude i Verden, medført en Stigning ogsaa herhjemme, idet det Noteringstal, som sættes her, fremkommer automatisk som et Gennemsnitstal af forskellige Markedspriser. Denne Stigning, som er foregaaet, medens der arbejdes med en endelig Fedt- og Smørrationering, antog for en Uge siden ved et Spring opad i Prisen en betænkelig Karakter, i Særdeleshed da andre Fedtstoffer kommer mangelfuldt frem. For den, der vidste, at den endelige Fedtordning nødvendigvis vil trække ud endnu i en 6—7 Uger, og at Udsigterne ude i Verden var saadan, at en fortsat Prisstigning fra Uge til Uge var sandsynlig, maatte det være en Pligt at søge at hidføre en Ordning, hvorved man undgik den Kalami-

tet, at den hjemlige Smørpris steg til en saadan Højde, at det blev ganske uoverkommeligt for Befolkningen at købe Smør. Da denne kritiske Tilbøjelighed til Stigning viste sig for en Uge siden, opfordrede jeg derfor Overformynder Friis, Ernæringsraadets Formand Godsejer Moesgaard-Kjeldsen og Departementschef Schrøder til hurtigst muligt at optage en Forhandling, for at de Følger, jeg har nævnt, kunde afværges. De tre Herrer optog øjeblikkelig en Forhandling med Mejerorganisationerne om dette Spørgsmaal, og i Forgaars Aftes var Forhandlingerne naaet saa langt frem, at jeg kunde forudsætte, at hvis man hurtigst vilde tage sit Standpunkt, vilde der være Mulighed for at hindre, at der i Gaar, da Noteringen igen skulde sættes, skete en yderligere Stigning, der vilde bringe Prisen saa højt i Vejret, at der utvivlsomt vilde være fremkaldt en panikagtig Uro i den danske Befolkning. Da jeg var kommet til den Overbevisning, at der var Udsigt til, at dette kunde hindres, hvis man kunde tage en hurtig Beslutning, bad jeg om, at Finansudvalgene maatte blive sammenkaldt til et Møde, skønt der paa dette Tidspunkt endnu ikke for mig forelaa nogen endelig Ordning. Medlemmer af Finansudvalget vil vide, at da jeg kom til Mødet, var den skriftlige Fremstilling, som jeg helst skulde bygge paa, endnu ikke kommet mig i Hænde, den blev færdig saa sent, at den først kom til Stede, noget efter at Mødet var begyndt. Jeg mente imidlertid, at jeg for mit Vedkommende var klar til at tage en hurtig Beslutning — undertiden kræves det, at man maa tage hurtige Beslutninger, hvis man vil afværge noget, man anser for betænkeligt —, og det, jeg opfordrede Rigsdagen til, var ikke andet end det, jeg selv maatte gøre, altsaa at tage en hurtig Beslutning. Det, der skete, var derfor, at jeg forelagde denne Overenskomst og anmodede Rigsdagens Partier om Tilslutning til den, for at man kunde afværge det, der ellers uvægerligt vilde være sket, og ved Tilslutning fra de forskellige Partier blev det jo ogsaa afværget. Ganske vist medførte Forhandlingernes Gang nogle Vanskeligheder af anden Art, saa at der ikke blev den fulde Kontakt, som vilde have været ønskelig, og som kunde have været opnaaet, hvis jeg en Time før havde været kendt med Partiernes Standpunkt — Noteringens Fastsættelse foregaar nemlig paa et bestemt Tidspunkt. Den blev imidlertid afværget i Gaar, og man har derefter forhandlet videre for at faa Sagen